

skat at betale CO₂-afgift af noget, der ikke er CO₂ i.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg forstod fru Anni Svanholts svar til mig således, at VE-beviser ikke er det mest visionære, ikke er det mest effektive instrument til at fremme vedvarende energi, men hvilket instrument er så ifølge SF det mest effektive til at fremme vedvarende energi?

Fru Anni Svanholt nævnte, at der kunne være usikkerhed, og at vi måtte se på det, men tør SF f.eks. tydeligt herfra sige, at der findes langt mere effektive midler, at SF vil slås for de mest relevante midler til at fremme vedvarende energi? Tør SF sige det, som en stor del af den progressive miljøfløj siger på det her område, eller vil fru Anni Svanholt gemme sig bag energiforligets talemåder om usikre instrumenter?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Til hr. Søren Kolstrup: I SF er vi utrolig optaget af, at vi får sat rigtig gang i vedvarende energi. Det er sådan set lykkedes ganske godt med elreformen, og det er jo ærgerligt, at Enhedslisten bare havde meldt sig ud på forhånd. Det er meget ærgerligt.

Vi mener, at når der er meget, meget store mængder f.eks. vindkraft – og vi er virkelig oppe på et højt niveau – er det klart, at det vil være en fordel, at vi også kan sælge til andre, at man kan sige, at man har en stigende efterspørgsel. Så vil der også være nogle, der vil sælge det. Det vil så sige, at her kan man bruge markedet. Det kan man faktisk godt, og det kan man godt i SF's vision.

Men man kan ikke sige, hvis vi satser på solcellestøm, at det kaster man også ud på markedet, heller ikke hvis vi snakker om brint eller andre energiformer. Selvfølgelig kan man ikke det, og man kan heller ikke pulje alle mulige former for vedvarende energi.

Det, at man satser på VE-beviser og den udvikling for vindkraften, udelukker jo ikke, at man kan have faste afregningspriser på de nye teknologier, som skal hjælpes i vej. Det er der ikke noget til hinder for. Så man kan godt satse på flere måder.

Til hr. Kalnæs vil jeg sige – det har jeg måske allerede været lidt inde på – at SF har det sådan med det marked, at det vil vi gerne styre og regulere. Vi har ikke, som den borgerlige fløj, et

fuldstændig ideologisk forhold til, at man bare skal have markeds kræfterne til at brøle af sted. Nej, vi vil gerne tæmme de brølende kræfter og regulere mest muligt, og det er jo sådan set det, vi har været med til i elreformaftalen.

Derudover kan man godt bruge markedet i en omstillingsproces ved at påvirke det. Det har vi gode erfaringer med inden for benzinen, da vi gik fra blyfri benzin til renere benzin.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Fru Anni Svanholt fortæller Folketinget, at vi har en fælles målsætning i EU om 12 pct. vedvarende energi, men jeg må sige til fru Anni Svanholt, at bortset fra Danmark er der ikke et eneste af de andre lande, hverken EU-lande eller OECD-lande i Europa, der bare tilnærmelsesvis nærmer sig. Når gennemsnittet ligger på en 2-3 pct., er der meget lang vej igen.

Så spurgte jeg fru Anni Svanholt: Hvad er det så, vi skal gøre? Så sagde fru Anni Svanholt: Ja, men tyskerne har besluttet at lukke atomkraftværkerne. Men ud fra en CO₂-betragtning er det så særlig klogt? Jeg tænker på, at Tyskland i forvejen har 53-54 pct. af energiforbruget fra kul. Var det ikke vigtigere, at vi fik kul faset ud og erstattet det med vindmøller, end at vi faser atomkraften ud og erstatter den med vindmøller?

Så glemte fru Anni Svanholt at fortælle Folketinget, om hun selv har sørget for at lave en aftale med NRGi om at købe 100 pct. vedvarende energi.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Fast afregning er nødvendigt for skrøbelige nye VE-teknologier, mindstepriser kan være nødvendige, men indebærer fru Anni Svanholts melding på dette område så også, at fru Anni Svanholt er indstillet på mere sikre styringsinstrumenter, hvis der opstår helt unødigt ineffektivitet i de vedvarende energibeviser? Jeg mener, at alt peger på, at det er et meget, meget risikabelt foretagende, fru Anni Svanholt bevæger sig ud i – mod fru Anni Svanholts grønne hjerte. Men jeg har jo ikke en retningskrans til fru Anni Svanholt.

Men er fru Anni Svanholt indstillet på fra første færd at vende tilbage til langt mere sikre styringsinstrumenter, hvis fru Anni Svanholt absolut vil kaste os ud i disse farlige eksperimenter for den vedvarende energi?